

Kırdın Belimi

– kölecioğlu • 16 Mayıs 2023

kırdın belimi kırdın
yakıp ciđerimi yürekten vurdun
hesapsız sınırsız sevdamin kızı
karanlık gecelerimin seher yıldızı
neden ansızın çekip gittin
beni böyle tek başıma bırakıpta
sen kimin oldun
bilmiyorum gittiđin yerde ne buldun
ama şunu iyi bil unutmaki
sen benim geçmişime geleceđime
tüm varlığıma bir darbe bir vurgun oldun
oysa
bir dünya yaratmıştım seninle
seninle başlayan seninle yaşayan
gidişin bir kasırga bir tufan oldu
tersine dönderdi yok etti her şeyimi
tek varlığımı seni perişan derbeder etti beni
ne haldeyim ne durumdayım bilmiyorsun
dümeni kırılmış rotasız bir gemi
sürüklüyor dalganın gücü rüzğarın yönü
parçalandıkça parçalanıyorum
daha hızlı daha güçlü vuruyor
parçalandıkça parçalarımı ufaladıkça ufalıyor
çırpınmak tutunmaya çalışmak boşuna
kudurmuş kasırga bakmıyor gözlerimin yaşına
bir zaman sonra ya yoruluyor ya duruluyor
sessizleşip sakinleşerek yok oluyor
artık gün aşmış akşamda oluyor
mehtap ne kadar güzel gök yüzünde
şavkı vuruyor denizin suskun sakinliğine
tatlı hoş bir mehtap esintisi yayılıp okşuyor denizin yanağını
bir tatlı tebessüm sanki dalgalarla sahil boyuna doğru
param parça parçalanmış savrulup dağılmış duygularımı
kumsallara doğru götüren gezintisi
diyor ki kölecioğlu eđer merak ediyorsan

gidişinle ne yaptığını kölecioğluna
uğra en yakın sahile bak dalgaların son bulduğu
getirdiğini bırakıp döndüğü yerlere
işte oralarda görebileceğin en son görüntüsü
Ahmet kölecioğlu 2004